

TUMAY na ARTISTA

KUWENTO NI
Afredo S. Cruz

ANG bantay na nagbukas sa pintuan ng estudyong tumayo nang matuwid samantalang magdaraan ang magarang berlina at magalang na yumukod ito.

Salamat, tsip,—anang maalindog na dalagang sakay ng berlina, sabay ng matamis na ngiti.

Samantalang ipinipin'd niya ang malaki at mabigat na pintong bakal, ay hindi napigil na maibulalas ng bantay ang kanyang kasiyahan sa isang eks'ra, isa sa maraming aali-aligid sa pinto sa paglulunggating makapasok sa malaking bakuran. —Sadyang ibang si Luz, —anang bantay. —Napakaba't niyan.

Ang lahat ng nasasalubong ng berlina ng marahang palapit sa opisina ay pawang nagpupugay sa sakay nito na magiliw namang tumu ugon sa kanila.

—Maganda ka ngayon, —bati ng isang kilalang direktor.

—Darling, —tawag naman ng isang tanyag na artistang lalaki.

—Hiya Toots —pakli naman ng dalawang "crew" na kapuwa may pasang ilaw.

Bawa't isa sa mga bumati sa kanya'y sinuklian ni Luz ng karumpa'ang tugon. Ang masiglang batiang tulad noon ay lalong nagpaparilag sa kariktan ng buking liwayway. Iyon ang dahilan kung bakit gayong napakahirap ng maglingkod sa pelikula, lahat ng mapasok dito'y hindi makatigil na animo'y nakahitit ng apian.

—G. Decoroso, hindi ako huli. —malambing nguni't may panu-nadyong bati niya sa mukhang mabagsik na lalaking nakaupo sa isang malaking mesa, sabay turo sa orasan.

Napanganga nang kaunti ang ilang artista, ang kawaning nakararinig, sapagka't batid nilang may ilang minuto na ang pagkahuli ni Luz. Batid din nilang hindi nakikipagbiruan si G. Decoroso. Wala siyang itinatangi sa pagpapatupad ng mga alituntunin; sinoman ang mahuli'y kanyang minumultahan.

Subali't may kahalo ring pagbibiro ang itinugon ni G. Decoroso. Dinukot niya ang kanyang bantog na orasang pangbalsa at sandali itong pinagmasdan.

—Ano bang hindi, —tugon nitong walang katawatawa. —Huli ka rin! —Sandali siyang tumigil upang idiin ang sasabihin. —Buweno, patawad ngayon. Sige, sige, mag-ayos ka agad at nang makapagsimula na ang "shooting." Malaking eksena pa naman ito.

Napawi nang ganap ang agam-agam ni Luz at dinampot ang

"make-up box" na ipinatong niya sa isang mesa at madaling pumasok sa silid ng mga artista. Kasunod niya ang dalagang kasakay niya sa berlina. Halos nagkangpuputot ito sa pagdadala ng suson-susong damit na kakailanganin.

Agad inilapag ni Luz ang kanyang kahon sa hapag sa harap ng malaking salamin, binuksan ito at isa-isang inilabas ang mga laman. Samantalang kanyang inayos ang mga maliliit na bote, pulburera, kolorete mga suklay sepilyo at iba pang samut-samot na hindi mapaniniwalaang malululan sa lalagyan ng isang babae, ay naramdaman niyang may naglapit ng likmuan.

—Maupo ka muna, —anang isang kilalang bituin. —Baka napapagod ka pa.

Isang magiliw na ngiti, na si-nundan ng isang maring yakap ang masiglang itinugon ni Luz. —Salamat, selamat, selamat, —aniyang sunud-sunod, kasaliw ng halik sa pisngi ng mabait na artista.

Hindi pa halos natatagalang nakapagsisimula si Luz sa kanyang ginagawang pag-aayos ay umalingawngaw sa labas ang ugong ng salita ni Greg Trillana, ang bantog na direktor. Hindi maikaila ang kanyang pagdating; bawa't kanyang madaanan ay binibiro.

—Okay, G. Decoroso, —anang tinig na lumutang hanggang sa bihisan. —Nahuli na naman ako. Wala na naman akong dahilan. Basta, tinanghali ako ng gising. Magkano ngayon ang aking multa?

Tumayong dahan-dahan si Luz at umisod palapit sa isang artistang nag-aayos. —Naku! Itong si Greg, hindi na magbabago! —anyang paanas sa kinalabit.

Dumating na pala —pakli ng isang dalagang lumapit sa kani-

la. —Tingnan ninyo't tayo ngayon ang aapurahin!

Nagngisihañ nang marahan ang magkakaumpok, na ang baw't isa'y sumusulyap nang panakaw sa pinto. Masarap ang magtsismis, subali't hindi ninais na matutop.

Nagitla sila nang bahagya nang isungaw ni Greg ang kanyang ulo sa pintuan. Wala siyang tinukoy na sino man nang siya'y magtanong.

—Ano, gayak na ba kayo? Magpahiwatig lamang kayo't ma-áari na tayong makapagsimula kapag apos na kayo. —May kaunting tuya ang kanyang tinig, subali't walang nasaktan sapagka't gayong talaga si Greg.

—Nakita mo, na? —turo ng isang artista.

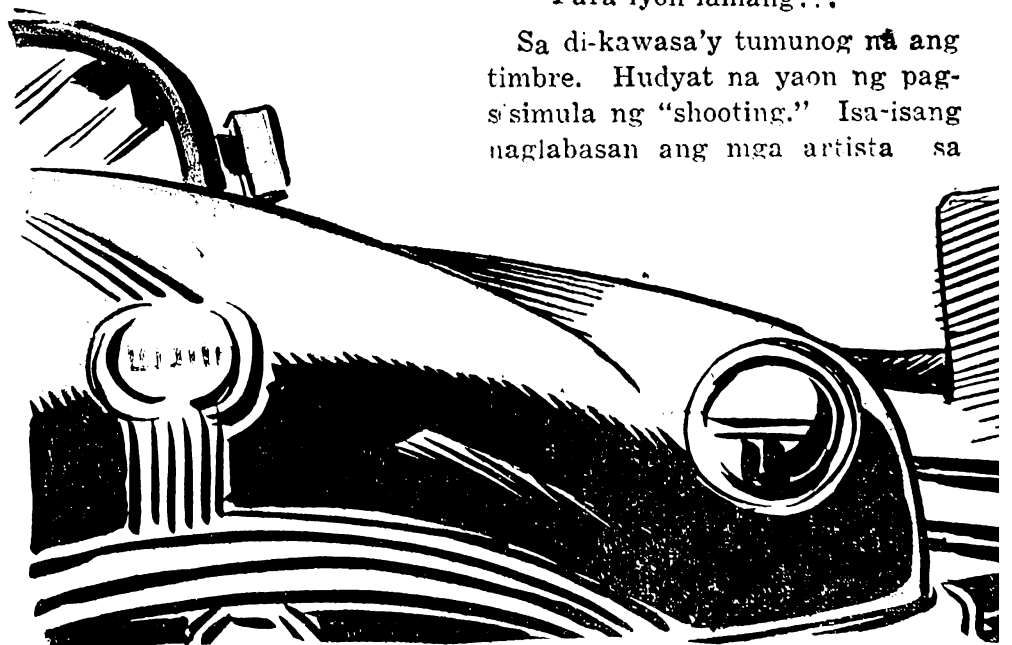
Nagkatawanan lamang ang mga artista. Si Luz ay natawa rin, subali't lalo niyang binilisan ang kanyang ginagawa. Sa tagal nang kanyang ipinaglingkod sa estudyong yaon ay hindi pa siya nagiging kadahilanan ng pagkabalalam. Biro man o hindi, hindi niya nais matikman ang mag-sisi.

Bagama't siya'y nagmamadali ay naging maingat din si Luz. Maselan ang pagpapahid niya ng kolorete, at pinatungan niya ito ng pantay na pulbos. Isa-sa niyang inayos ang kulubot ng damit na pinili sa sabitan. Parang isang mapagkukupkop na nakatatandang kapatid tinulungan niya sa pag-aayos ang lahat ng malapit sa kanya. Hinigpitan niya ang sinturon ng isa at ibinabang kaunti ang alon ng buhok ng isa. Hindi niya mapayagang mapalampas ang ano mang kapintasan. Alam niyang walang ma'ta'ago sa kamera.

—Napakabuti mo, Luz, —anang isang ekstrang hiyang-hiya. —Akalain mong ikaw pa ang nag-ayos sa akin. Kaya ko naman ito.

—Para iyon lamang...

Sa di-kawasa'y tumunog na ang timbre. Hudyat na yaon ng pag-sisimula ng "shooting." Isa-isang naglabasan ang mga artista sa

**Kung Sa Tingin Hahatulan:
Bawa't Buhay Ng Artista
Ay Talagang Sasabihing
Sila'y Sadyang Maligaya.**

silid patungo sa estudyo. Ang tangingi na lamang nalalabi ay sina Luz at ang kanyang kasiping na dalaga. Kapuwa sila nagkukumahog na matapos agad.

Everybody on the set! —sigaw ng isang artistang lalaking yumagyag.

—Tinatawag na tayo —ani Luz, samantalang gahul na gahul niyang itinutumpok ang lahat ng mga kagamitan sa kahong sisidlan.

•Nang kanyang maipind ito'y napuna niyang nawala na ang kanyang kausap, kaya patakbo siyang humabol. Naabutan niya ang kasama bago ito pumasok sa

bulwagan.

—Ngayo'y matutuloy na tayo, —salubong ng hubad-barong si Greg. —Narito na ang bituin!

Samantalang ang "clapper boy" ay humanda na sa harap ng kamera. mabilis na inilabas ni Luz ang salamin buhat na kahon. Sa isang kisap-mata'y nailabang din niya ang espongha ng pulbos.

—Mabuti na lamang at ipinasundo mo ako sa iyong berlina, Zeny, —bulong ni Luz habang humahabol pa siya ng ilang dampi ng pulbos. Sana'y makapagpahid pa siya ng kolorete. —Nabingit ako sa sabunan.

—Hindi naman ako pakukuha

—Buweno, patawad ngayon. Sige, sige mag-ayos ka agad at nang makapagsimula na ang siyuting...

kung ikaw ay wala, —tugon ng kausap. Pinisil nito nang bahagya ang bisig ni Luz bago humarap sa kamera.

Ngumiti si Luz nang buong kasiyahan. Itinaas niya ang kanyang noo nang buong pagmamalaki. Nakatataba ng puso ang gayong pagpapahalagá sa kanya.

—Cut —sigaw ni Greg. —Luz! Kaunti pang pulbos!

—Opo —ani Luz na hindi magkantututo sa pagbubukas ng make-up box.

W A K A S

MAHALAGA !

Abangan . . .

Umagap

At Magpalaan

Agad Ng SIPI

Ng Lalabas Na

TANGING BIANG

NA PAMASKO

NG

BULAKLAK

(Hiyas ng Tahanan)

Lalong Makapal...

Lalong Maganda...

Lalong Pili at

NAG-IINAMAN

MGA KUWENTO...

KUNG KAILAN?...

Abangan

Ang

Tanging

Biang

Ng

BULAKLAK

Sa

INA-17

Ng

DISYEMBRE,

Na lalabas

At

ipamamahagi

SA

IKA-11

NG

DISYEMBRE,

1952.

ABANGAN...

UMAGAP...

MAGPALAAN...

H. Sijanco III